

โครงการวิจัย ผลกระทบและการฟื้นตัวของแรงงานในระบบอาหาร
ในการสร้างความมั่นคงของมนุษย์จากวิกฤติโควิด
(Impacts and Resiliencies of Food workers for
Human Security in COVID Crisis)

บทคัดย่อ :

คนทำงานในระบบอาหารเป็นพนักงานรายได้น้อยกลุ่มใหญ่ที่ต้องเผชิญความเสี่ยงในภาวะวิกฤติของการระบาดใหญ่เช่นเดียวกับบุคลากรทางการแพทย์ แต่กลับถูกมองข้ามและถูกละเลยจากมาตรการเชิงนโยบาย ทำให้กลุ่มประชากรแรงงานในระบบอาหารไม่ได้รับความคุ้มครองและเยียวยา และเป็นกลุ่มที่เข้าถึงความมั่นคงของมนุษย์มากที่สุดกลุ่มหนึ่งจากวิกฤติโควิด-19 ที่ผ่านมา โครงการวิจัย “ผลกระทบและการฟื้นตัวของแรงงานในระบบอาหารในการสร้างความมั่นคงของมนุษย์จากวิกฤติโควิด” มีเป้าหมายในการแสวงหาทางออกสำหรับคนทำงานในระบบอาหารเพื่อให้สามารถรับมือวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นอีกในอนาคต ระเบียบวิธีวิจัยเป็นแบบผสมผสาน ประกอบด้วยงานวิจัยเชิงเอกสารร่วมกับเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยทบทวนวรรณกรรมเปรียบเทียบมาตรการเชิงนโยบายของสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และไทย งานวิจัยเชิงปริมาณจัดเก็บข้อมูลเชิงปฐมภูมิแบบซึ่งหน้าผ่านแบบสอบถามจากแรงงานในระบบอาหารรวม 398 คน ร่วมกับข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกแบบพบหน้ารวม 25 คน การสนทนากลุ่ม 2 ครั้ง แบ่งเป็นกลุ่มลูกจ้าง 1 ครั้ง และกลุ่มผู้ประกอบการ 1 ครั้ง การประชุมระดมสมอง 1 ครั้งของกลุ่มแรงงานในระบบที่มีศักยภาพในการรับมือภาวะวิกฤติ และการประชุมผู้เกี่ยวข้อง 2 ครั้งเพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายและรับฟังข้อเสนอแนะ ข้อค้นพบหลักจากงานวิจัยชี้ให้เห็นว่าคนทำงานในระบบอาหารที่เป็นผู้จ้างงานตนเองและในกลุ่มธุรกิจขนาดเล็ก เป็นกลุ่มเปราะบาง ที่เผชิญกับความไม่มั่นคงทางรายได้และการจ้างงาน ขาดแคลนทุนทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลต่อการฟื้นฟูตัวเองและอุตสาหกรรมอาหารภาคบริการในพื้นที่เขตเมืองในอนาคต และมาตรการรับมือโควิดของประเทศไทยแม้จะมุ่งเน้นการช่วยเหลือครัวเรือนผู้มีรายได้น้อย แต่ยังไม่สามารถรักษาการจ้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและย่อม นำมาสู่การพัฒนาคู่มือการรับมือภาวะวิกฤติร่วมกับกลุ่มคนทำงานในระบบอาหาร และข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อรับมือผลกระทบและฟื้นฟูแรงงานระบบอาหารเขตพื้นที่เมืองจากวิกฤติการระบาดของโรคโควิด 19 มุ่งเป้าไปยังกลุ่มแรงงานในระบบอาหารที่เป็นกลุ่มเปราะบางและกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มธุรกิจในระบบอาหารขนาดกลางและย่อม